Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496 Seite 719

quasi ꝑcul a tenus.i.ꝑcul a ꝑꝑe.vñ Uirgilius.vij.Eneid.Tartareã intẽditvocẽ q ꝑtenus omne ↄtremuit nemus.

Protinus aduer.tꝑis vel ordinis.i.cito.statim.ↄtinuo.vel ↄsequenter. et cor.pe. Uñ Oui.in epi.Protinus abductis sonuerũt pectora palmis.

Pube tenus.due ꝑtes sunt.i.vsq3 ad pubertatis tempus.

Publicitus aduer.i. publice. ⁊ dr̃ a publicus.et cor.ci.

Pulsim aduer.a pello lis.

De Q

Qua est interrogatiuũ ꝑ locu3. vt Qua transisti. Respõsiua ei⁹.hac.illac.istac

Qua de re.i.ꝑꝑt quã rẽ.cur.quõ.q̃ rõne.

Quadragies aduerb.numeri.i.quadraginta vicib⁹.

Qualiter aduer.interrogatiuũ

Quã est cõiũctio discretiua vl' electiua.vt Diues eẽ volo q̃3 pauꝑ.vel Bonũ ẽ sperare in dño q̃3 sperare in ꝑ̃ncipib⁹. Etiã est aduer.similitudinis.vt tã plato q̃3 sortes legit.Etiã est aduerbiũ ↄꝑandi.vt ille est maior q̃3 ille.Et ẽ aduer. q̃ntitatis. vt iste q̃3 põt legit. Et ẜm hãc significationẽ ꝑt q̃ntus deriuari a q̃3.Et q̃3 ↄponit ꝑ geminationẽ.⁊ dr̃ q̃3q̃3.i.q̃3uis.coniunctio aduersatiua.

Quãlibet.i.q̃3uis.et acuit penul'. Unde Grego.Multũ reliq̃t qui quãlibet parũ tm̃ deseruit.

Quãobrẽ aduer.interrogãdi ẜm Donatũ.Et acuit penul.ẜm q̃sdã.et videt esse q̃dã irregular' aggregatio dictionũ que ponit loco vnius dictionis potius q̃3 vera cõpositio.

Quãuis.i.q̃3q̃3.vel lic3.tñ.ↄiũctio aduersatiua.et acuit penul.

Quanã.i.in qua parte syllabice h3 nam ẜm Papiam.

Quãdiu qñ est vna ꝑs acuit penul'.vide etiã s̃.in diu. Et est quãdiu vsq3 ad quẽ finẽ.vl' vsq3 ad qđ tꝑs.ẜm Pap.

Quãdo deriuat a q̃3.et est aduer.tꝑis.et est iterrogatiuũ.infinitũ.relatiuũ. Et cõponit vel syllabicat.⁊ dr̃ qñq3 ⁊ qñcũq3 ⁊ quãdoquidẽ.i.quia.⁊ cor.qui. Et siqñ. neqñ.quãdo.aliquãdo.antepenl'.acuũt. Et nota ꝙ qñ habet sex ↄpositões tm̃ ẜm aliquos.vt Siqñ.neqñ. aliqñ.qñq3. qñquãdo.quãdocũq3.Ex h̃ p3 ꝙ qñquidẽ nõ est ↄpositio vera.sed ponit aliqñ loco vnius ꝑtis.Et est poti⁹ q̃dã vocũ cõgeries irregular' q̃3 ↄpositio.et tũc accẽtuatur acsi esset vna dictio.vt Extẽplo. defacili.decetero.eximprouiso.⁊ cetera consimilia.

Quãq3.i.q̃3uis.licet.Et nota ꝙ quãq3 ⁊ silia h̃ñtia m.añ.q.ꝑ n.scribunt.

Quãtisper.i.q̃ntũ.vt quãtisper valet res ista.Tantisper.

Quãtoti⁹ aduer.i.quãto ocius.velocius citius.⁊ ↄponit a q̃nto ⁊ oci⁹ aduer.

Quãto min⁹ due ꝑtes sunt sic et quanto magis.et ita sub duobus accentib⁹ sunt proferende. ẜm Hug.in libro de dubio accentu.

Quapropter.i.q̃3obrẽ.ꝑꝑterea. q̊ pacto.

Quasi.i.sicuti.tanq3.velut.Et ponit q̃si aliqñ ꝑ similitudie. aliqñ ꝑ ṽitate. Pro similitudine.vñ Paul⁹.Quasi tristes sꝑ aũt gaudẽtes.Pro veritate.vt in euangelio Johis.Uidim⁹ gloriã eius gloriã q̃si vnigeniti a p̃re.Aliqñ nihil differt vtꝛ̃ ꝑ similitudine an ꝑ veritate ponatur.vt Job.Quasi impios ꝑcussit eos in loco videntiũ.S3 ibi.Sicut impi⁹ inimicus meus ⁊ aduersari⁹ meus q̃si iniqu⁹.Sicut et q̃si vt vult Gregori⁹ ꝑ affirmatiõe poti⁹ q̃3 ꝑ siĺitudine dictũ videt.

Qua tenus.vide infra in q̃tinus.

Quater aduer.nũeri.a q̃ttuor deriuat.⁊ scribit ꝑ vnũ t.Et breuiat qua.vñ Oracius in ꝑ̃ma epl'a.De q̃ter vndenos sciuas impleuisse decembris. Quattuor aũt nomen ꝑ duplex t.scribit.

Quaternatim aduer.i.per quaternos.⁊ dr̃ a quaternus.

Quatinus.ꝑ vt.est cõiunctio causalis.ꝑ i.scribit.et deriuat a qua.Potest etiã esse coniunctio adiunctiua. Sed qua tenus per e.sunt due partes.et acuitur te. Uñ in Grecismo dicit.Dictio q̃tinus est.orõ qua tenus esto.Dictio sub media breuis est.oratio lõga:Si fiat prosa:breuiat tñ vtraq3 metrũ.Et nota ꝙ vt ꝙ et q̃tinus cõiunctiones adinuicẽ in hoc differunt. quia vt causam remotiorẽ. S3 q̃tin⁹ recipit cãm ꝑꝑinquiorẽ.Q3 vero ꝑtinet ad

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0719
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG